

כח:

עין משפט
גר מצוה

ס' ד' א' מ'י' ס'י'א' ס'י'א' ס'י'א'
מזן ה' ד':
ס'ה' ב' מ'י' ש'ס' ה'ל'ס' ו'
מזן לוחן ט':
ג' מ'י' ס'י'א' ס'י'א' ס'י'א' ק'רן
פסח הללס ח':

מזן על ע'צק' וכו'.
חמ'ל' מ'זר' ס'ה'ל'ס' כ'ל'
ס'ב'ט' ו'כ'ס' ו'ל'ח' ס'פ'ס'ח'
ו'פ'ל'ג' ד'ר' י'ה'ד'ה' ל'ח'מ'
מ'זן ע'נ'ב' ע'ל'י' ס'פ'ס'ח'
א'ס'ר' כ'ה'נ'ה' ו'כ'י'ל' כ'ג'.

ר'בונו חננאל
ר' יוסי הגלילי, מאי היא,
הרמיא חמין לפני זמנו
ולאחר זמנו עובר עליו וכו'
מכאן ר' יוחנן, חמין
סמא קמי דאסור ואפילו
דכרי, א' ר' שבעון

כל שעה פרק שני פסחים

ולאחר זמנו אינו עובר עליו
בלא כוונה. נראה לרבי שבעון
דמזן לפני זמנו מודה הוא דאסור
מדהארמין כפ"ק (ועל דף י"ד.) אין
הטעמה משמע הא לבידה שורפין

רבי שמעון אומר חמין לפני זמנו
אינו עובר עליו בלא כוונה וכו' עובר
עליו בכרת ובלאו ומשעה שאסור באכילה
אסור בהנאה אחרון לתנא קמא ר' יוסי הגלילי
אומר תמה על עצמך היאך חמין אסור בהנאה
כל שבעה ומנין לאוכל חמין ממש שעות
ולמעלה שהוא עובר בלא תעשה שנאמר
ולא תאכל עליו חמין דברי רבי יהודה אמר

לר' שמעון וכו' אפשר לומר כן והלא כבר
נאמר לא תאכל עליו חמין שבעת ימים
תאכל עליו מצות אם כן מזה ת"ל לא תאכל
עליו חמין בשעה שישנו בקום אכול מצה
ישנו בבל תאכל חמין ובשעה שאינו בקום
אכול מצה אינו בבל תאכל חמין מ"ט דר'
יהודה לתנא קמא ר' יוסי הגלילי לא יאכל חמין
ובל מחמצת לא תאכלו ולא תאכל עליו
חמין חד לפני זמנו וחד לאחר זמנו וחד לתוך
זמנו ורבי שמעון חד לתוך זמנו וכל מחמצת
מבעי ליה ל'לכדתניא ר' יוחנן וכו' אלא שנתחמין
מאליו מחמת דבר אחר מנין תלמוד לומר
כל מחמצת לא תאכלו לא יאכל חמין מיבעי
ליה ל'לכדתניא רבי יוסי הגלילי אומר מנין
לפסח מצרים שאין חיוצא נוהג ואמר יום
אחר תלמוד לומר לא יאכל חמין וסמוך ליה
יהיום אתם יוצאים ור' יהודה מחמת דבר אחר
מנא ל' מדאפקיה רחמנא בלשון מחמצת דר'
יוסי הגלילי מנא ליה אי בעית אימא מדסמוך
ליה היום אי בעית אימא ס'סמוכין לא דריש
אמר מר ומנין לאוכל חמין ממש שעות
ולמעלה שהוא עובר בלא תעשה שנאמר לא

תאכל עליו חמין דברי רבי יהודה אמר לו ר'
שמעון וכו' אפשר לומר כן והלא כבר נאמר
לא תאכל עליו חמין שבעת ימים תאכל עליו
מצות ורבי יהודה שפיר קאמר ליה רבי
שמעון ורבי יהודה אמר לך ההוא לקובעו
חובה אפילו בזמן הזה הוא דאחא ור' שמעון
לקובעו חובה מנא ליה נפקא ליה מ'מערב
תאכלו ור' יהודה מ'מיבעי ל' למנא ושהיה
בדרך החוקה סלקא דעתך אמינא הואיל
ובפסח לא יאכל מצה ומרור נמי לא ניכול
קמי"ל ור' שמעון טמא ושהיה בדרך החוקה
לא איצטרך קרא דלא גרע מערל וכו' נבר
דכתיב וכו' ערל לא יאכל בו י"בו הוא אינו
אוכל אבל אוכל הוא במצה ובמרור ורבי
יהודה כתיב בהאי וכו' כתיב בהאי מני

מחמת דבר אחר. פי' ריב"א
מחמת דבר אחר דלא
מינו דעל ידי שאור מוקי חמין טפי
משנתחמך מאליו כדמזכיר פסח כל
התנחומ (מתחם כג') אלא כגון שנתחמך
על ידי שמר יין שמיישין השמרים
כגורו כאשר עושין צריך אשכנו
ול"ד לעסקה שניטשה בין דלית ביה
כרת ויש בה לאו:

ואידך נפקא א"ה בפעריב האב"ז
מצות. תימה לר"י דכפי'
קמח דקדושין (ד' ה') נפקא לן בזמן
הוא ממוסבתיים דכתיב גבי מלה
והיינו דלא כדא ועוד תימה לרבי אחא
נר יעקב דלית ליה בשליה ערבי
פסחים (לקמן ק.) מלה בזמן הזה
דרבנן ודרש הם לטובה קראי דלא
ככל התנאים ס':

בל ע"פ א' יאב"ב בו וכו' נבר
א' יאב"ב בו בו הוא אינו אוכל
אב"ב אב"ב הוא בטובה ומרור. תימה
גבי נכר שהוא מומר אמאי
איצטרך קרא פשיטא שחייב לאכול מלה
פשיטא דלטו מלה קדושה אית בה וי"ל דאיצטרך ליהכא דנשחט הפסח כשהיה מומר ועשה תשובה דלף על גב דלא אכל בפסח דלון נאכל

ומשעה שאסור באכילה. היינו משש שעות ולמעלה לחמין (ע"פ) לפני
זמנו בלאו והא מילתא רבי יהודה קאמר לה דמפרש בגמרא
אתאן לתנא קמח: טמא על עומך וכו'. דאפילו בתוך המועד
קאמר דמומר כהנאה וקא

משעת שמיטה דהיינו משש שעות
ולמעלה שחמה טובה להעריב: הכי
גריסין חמין אין לי אלא שנתחמך
מאליו: מנין פסח מצרים. שלא
נהגו בו איסור חמין אלא יום אחד:
ס"ל לא יאכל חמין וסמוך ליה היום
אסור ויולא. לא יאכל חמין היום:
ואי כעיים אימא סמוכין לא דריש.
רבי יהודה אלא במשנה מורה
למוד והכי שמעינן ליה פסח
קמח דבימתי (ד' ז') הלכן לית ליה
דרבי יוסי הגלילי: לקובעו חובה.
האי שבעת ימים (ו) תאכלו מצות לאו
לאקושי איסור חמין למצות אכילת מלה
אתא אלא לאקושי אכילת מלה
לאזהרת חמין לקובעו חמין מלה חובה
לדורות כל זמן שהוא מוכר על מצות
ואפילו בזמן שאין פסח דלא תימא על
מצות ומרורים יאכלוהו כמבי"ט או
איכא פסח מיחייב באכילת מלה וחי
לא לא: בערב תאכלו מצה. קרא
יתירא הוא דהא כתיב על מצות
ומרורים יאכלוהו: לעמא ושהיה
בדרך חוקה. שחף על פי שאינו
עושה פסח חייב באכילת מצה:
לא ניכול. לא נתחייב: ערל. שמתו
אחיו מחמת מילה: בן נכר. מיט'
שנתכרו מעשיו לאכזי ששמיס ולא
לכל המורה: כפי"ב כה"ל. ערל וכו'
נכר וכתיב טמא ושהיה בדרך חוקה
דליכול מצות וחק על גב דמני יליף
מיינה הלכן איצטרך היקישא
לקובעו חובה. ומקראי אחריני עובד
כגון שבעת ימים מצות תאכלו וכו'
מצות יאכל את שבעת הימים לא
נפקא ליה קביעות חובה דהנהו
לאו חובה ניינהו אלא מצות יאכל
ולא חמין ואם רצה לחון שלא מחמך
ושלא ממנה הכשות נידו ומדע
דא כולוהו כתיב את שבעת הימים
וחובת מלה אינו אלא לילה הראשון
כדילפינן פסח תרמ"ט אלא מההוא
קרא נפקא לן חובת לילה הראשון
מחמין להיקישא גבי פסח וכדמיב"ט
תאכל עליו מצות כי פסח לילה
הראשון חף היקישא שלא בזמן
פסח לילה ראשון ואהי היקישא
לקובעו חובה בזמן הזה ואהי עליו
לממרא דקביעת חובה דהיקישא
לאו לכל שבעת אלא לילה הראשון:
דישראל

תורה אור השלם
1. לא תאכל עליו חמין
שבועת ימים תאכל עליו
מצות קרב עני כי
בפסח יצאת מארץ
מצרים למען חובר את
יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך
דברים טו ג'
2. ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית
עבדים בי בחוק יד
ה'וצאת יי אתכם מזה
ואל יאכל חמין.
שמות יג ג'
3. כל מחמצת לא
תאכלו בכל מושבתכם
תאכלו מצות.
שמות יב כ'
4. היום אתם יצאתם
בחוק הארבי.
שמות יג ד'
5. קראשן בארבעה
עשר יום לחודש בערב
תאכלו מצות עד יום
האחד ועשרים לחודש
קצריב: שבות יב ח'
6. וכו' יגור אתך גר
ועשה פסח לוי המול לו
כל זכר ואז יקרב לעשותו
ובה באורח הארץ וכל
ערל לא יאכל בו:
שמות יב כח

תורה אור השלם
1. לא תאכל עליו חמין
שבועת ימים תאכל עליו
מצות קרב עני כי
בפסח יצאת מארץ
מצרים למען חובר את
יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך
דברים טו ג'
2. ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית
עבדים בי בחוק יד
ה'וצאת יי אתכם מזה
ואל יאכל חמין.
שמות יג ג'
3. כל מחמצת לא
תאכלו בכל מושבתכם
תאכלו מצות.
שמות יב כ'
4. היום אתם יצאתם
בחוק הארבי.
שמות יג ד'
5. קראשן בארבעה
עשר יום לחודש בערב
תאכלו מצות עד יום
האחד ועשרים לחודש
קצריב: שבות יב ח'
6. וכו' יגור אתך גר
ועשה פסח לוי המול לו
כל זכר ואז יקרב לעשותו
ובה באורח הארץ וכל
ערל לא יאכל בו:
שמות יב כח

תורה אור השלם
1. לא תאכל עליו חמין
שבועת ימים תאכל עליו
מצות קרב עני כי
בפסח יצאת מארץ
מצרים למען חובר את
יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך
דברים טו ג'
2. ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית
עבדים בי בחוק יד
ה'וצאת יי אתכם מזה
ואל יאכל חמין.
שמות יג ג'
3. כל מחמצת לא
תאכלו בכל מושבתכם
תאכלו מצות.
שמות יב כ'
4. היום אתם יצאתם
בחוק הארבי.
שמות יג ד'
5. קראשן בארבעה
עשר יום לחודש בערב
תאכלו מצות עד יום
האחד ועשרים לחודש
קצריב: שבות יב ח'
6. וכו' יגור אתך גר
ועשה פסח לוי המול לו
כל זכר ואז יקרב לעשותו
ובה באורח הארץ וכל
ערל לא יאכל בו:
שמות יב כח

תורה אור השלם
1. לא תאכל עליו חמין
שבועת ימים תאכל עליו
מצות קרב עני כי
בפסח יצאת מארץ
מצרים למען חובר את
יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך
דברים טו ג'
2. ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית
עבדים בי בחוק יד
ה'וצאת יי אתכם מזה
ואל יאכל חמין.
שמות יג ג'
3. כל מחמצת לא
תאכלו בכל מושבתכם
תאכלו מצות.
שמות יב כ'
4. היום אתם יצאתם
בחוק הארבי.
שמות יג ד'
5. קראשן בארבעה
עשר יום לחודש בערב
תאכלו מצות עד יום
האחד ועשרים לחודש
קצריב: שבות יב ח'
6. וכו' יגור אתך גר
ועשה פסח לוי המול לו
כל זכר ואז יקרב לעשותו
ובה באורח הארץ וכל
ערל לא יאכל בו:
שמות יב כח

תורה אור השלם
1. לא תאכל עליו חמין
שבועת ימים תאכל עליו
מצות קרב עני כי
בפסח יצאת מארץ
מצרים למען חובר את
יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך
דברים טו ג'
2. ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית
עבדים בי בחוק יד
ה'וצאת יי אתכם מזה
ואל יאכל חמין.
שמות יג ג'
3. כל מחמצת לא
תאכלו בכל מושבתכם
תאכלו מצות.
שמות יב כ'
4. היום אתם יצאתם
בחוק הארבי.
שמות יג ד'
5. קראשן בארבעה
עשר יום לחודש בערב
תאכלו מצות עד יום
האחד ועשרים לחודש
קצריב: שבות יב ח'
6. וכו' יגור אתך גר
ועשה פסח לוי המול לו
כל זכר ואז יקרב לעשותו
ובה באורח הארץ וכל
ערל לא יאכל בו:
שמות יב כח

ערל. פי' הקוברם שמתו אחיו מחמת מילה ולפירושו פסול נמי בתרומה דכהערל (וימות ע.) וס' יליף תרומה מפסח כגו"ש דתושב ושכיר
והא דמיבעיא לן התם (דף ע"ג) ערל קטן מהו לסוכו שמן של תרומה ערלה שלא בזמנה פוסלת או לא יש חלקך בין שלא בזמנה דקטן
שאין חייב למול כיוצא בו למחו אחיו מחמת מילה דכיוצא בו חייבין ומדע דהא טומטום אינו אוכל בתרומה כפרק הערל (שם ע"ב) חף על גב
דמסבא לן חייב לקרוב הוא הדין ממו אחיו מחמת מילה דאין אוכל חף על גב דאין חייב למול:

דישראל